

RÓŻANIEC DO GRANIC

Pomoce dla duszpasterzy
i animatorów

Warszawa 2017

Opracowanie:

Komisja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Konferencji Episkopatu Polski

ISBN 978-83-7422-855-8

Wydawnictwo św. Stanisława BM

30-610 Kraków, ul. Totus Tuus 32

tel. 12 25 75 336

wydawnictwo@stanislawbm.pl

www.stanislawbm.pl

Druk

EKODRUK

SŁOWO WSTĘPNE

Październik jest miesiącem różańcowym. W każdym kościele parafialnym i w kościołach rektoralnych odmawiana jest wspólnie modlitwa różańcowa. W wielu diecezjach odbywają się pielgrzymki zelatorów i członków Żywego Różańca. Niejedna rodzina, jako domowy Kościół, przeżywa tę piękną modlitwę w swoim rodzinnym gronie. Dziękujemy Bogu za każdą z tych modlitewnych wspólnot. Otwierają one ludzkie serca na Boga i Jego łaskę, a także wypraszają Jego błogosławieństwo dla Kościoła i świata, dla Ojczyzny i wszystkich jej mieszkańców.

W tym roku naszą zwyczajną, systematyczną modlitwą różańcową, ubogacają wyjątkowe wydarzenia. Są one związane z rocznicami objawień maryjnych, ze stuleciem objawień w Fatimie oraz 140. rocznicą objawień w Gietrzwałdzie. Do bardziej intensywnej modlitwy maryjnej składają również inne rocznice, wśród których trzeba wspomnieć trzechsetną rocznicę koronacji obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej oraz pięćdziesiątą rocznicę koronacji obrazu Matki Bożej Licheńskiej.

Rocznice te mobilizują wielu wiernych, aby licznej uczestniczyć w nabożeństwach fatimskich, a także gorliwiej przeżywać pierwsze soboty miesiąca w sposób wskazany przez Maryję, która w październiku 1917 roku powiedziała dzieciom, że jest Matką Bożą Różańcową. Prawdy te rozważają również liczni pielgrzymi, zmierzający z różnych stron Polski na Jasną Górę i do innych sanktuariów maryjnych.

Do tych pięknych przeżyć dołącza jeszcze jedno mające wyjątkowy charakter. Zostało nazwane „Różańcem do Granic”. Jest zaproszeniem skierowanym do wierzących Polaków, aby w dniu 7 października, we wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, w pierwszą sobotę miesiąca października, stanęli obok siebie wzdłuż polskiej granicy i wspólnie odmówili różaniec, otaczając modlitewnym łańcuchem całą Polskę, od południa i od północy, od wschodu i od zachodu. Z tą wielką wspólnotą modlitewną połączą się duchowo ci, którzy nie mogą się udać na granice, lecz będą się modlić na różańcu w swoich kościołach i domach rodzinnych.

Wspólna modlitwa nazwana „Różańcem do Granic” jest inicjatywą ludzi świeckich. Przekonali oni do niej wiele osób i wspólnot miłujących modlitwę różańcową. Zwrócili się też z prośbą o akceptację i bło-

gosławieństwo do biskupów. Konferencja Episkopatu Polski postanowiła pozostawić w gestii biskupów diecezjalnych sprawę włączenia się w tę inicjatywę oraz określenia sposobu jej realizacji w ich diecezjach. Ogólne wskazania dotyczące organizacji tego religijnego wydarzenia określił przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, ksiądz arcybiskup Wiktor Skworc. W piśmie, które skierował do organizatorów „Różańca do Granic” czytamy m.in.: „Zarówno organizatorzy, jak również osoby zaangażowane w „Różaniec do Granic” są zobowiązane do przeprowadzenia tej inicjatywy z uwzględnieniem „*Pomocy dla duszpasterzy i animatorów*”, opracowanych przez Komisję KEP ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów”.

W imieniu tej Komisji przekazuję niniejsze opracowanie wszystkim, którzy będą współtworzyć „Różaniec do Granic”. Życzę, aby rozważanie słowa Bożego, udział w Eucharystii, modlitwa przed Najświętszym Sakramentem, a także wspólna modlitwa różańcowa, gromadząca liczne rzesze ludzi wierzących, przyniosły błogosławione owoce dla naszej Ojczyzny i całego świata. Niech Maryja, Matka Boża Różańcowa, otacza swą macierzyńską opieką organizatorów i uczestników „Różańca do Granic”.

bp Adam Balabuch

Przewodniczący Komisji
ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów
Konferencji Episkopatu Polski

**PROGRAM
I GŁÓWNE INTENCJE MODLITWY**

W liturgiczne wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, 7 października, w pierwszą sobotę tego miesiąca, łączymy się w modlitwie, której Ona, nasza Matka, oczekuje i którą Kościół gorąco poleca. Przeżywamy dzień wdzięczności za łaski, jakie przez wstawiennictwo Maryi otrzymaliśmy i dzień modlitwy o pokój na świecie oraz błogosławieństwo Boże dla rodzin.

MODLITWA PRZY GRANICY POLSKI

W kościołach „stacyjnych” (wyznaczonych przez diecezje)

10.30 Modlitwa i konferencja wprowadzająca

11.00 Eucharystia

12.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu

Po nabożeństwie eucharystycznym czas na posiłek i przejście (przejazd) na miejsce modlitwy różańcowej.

Na wyznaczonych szlakach w pobliżu granicy Polski

14.00 Modlitwa różańcowa

Modlitwa na zakończenie

MODLITWA W PARAFIACH I RODZINACH

Zachęcamy duszpasterzy, aby powyższy program modlitwy starali się realizować również w swoich kościołach parafialnych i rektoralnych, w godzinach odpowiednich dla danej wspólnoty.

Ten dzień poświęcony Matce Bożej Różańcowej może połączyć również w modlitwie członków wspólnot rodzinnych oraz ludzi chorych.

GŁÓWNE INTENCJE MODLITWY

Wielkie zgromadzenia modlitewne są związane z ważnymi intencjami, które składają wiernych do uczestnictwa w tych wydarzeniach. Również w przeżyciu „Różańca do Granic” łączą nas wspólne intencje modlitwy, do których każda grupa i każdy pielgrzym może dołączyć własne.

Uwielbienie Boga i dziękczynienie za opiekę Maryi

„Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim”. Włączamy się w modlitwę Maryi, która uwielbia Boga. Naśladujemy Ją w naszej modlitwie wyznając, że Bóg nas stworzył i odkupił, że nas miłuje i troszczy się o każdy włos na naszej głowie, że nieustannie przebacza nam grzechy i daje nam udział w swoim boskim życiu.

Wielkie rzeczy uczynił Bóg Maryi. Czyni je również dla każdego człowieka, każdej rodziny i każdego narodu. Chcemy dziękować

za Światowe Dni Młodzieży, których pierwszą rocznicę przeżywamy, za wspólną modlitwę pokutną, która zgromadziła w ubiegłym roku na Jasnej Górze liczne grono wierzących, za uroczysty akt przyjęcia Chrystusa za Pana i Króla, jaki miał miejsce miesiąc później w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach, za odnowienie aktu oddania Kościoła w Polsce Niepokalanemu Sercu Maryi, jakiego dokonali biskupi w czerwcu tego roku w Zakopanem na Krzeptówkach.

Wielkie rzeczy nam Pan uczynił. Błogosławił naszej Ojczyźnie poprzez wieki jej historii. Dał nam licznych świętych i błogosławionych. Również dziś wzbudza w naszych wspólnotach wiele inicjatyw modlitewnych, ewangelizacyjnych, charytatywnych i innych. Z tych racji chcemy w tym wielkim wydarzeniu modlitewnym, jakim będzie „Różaniec do Granic”, przede wszystkim uwielbiać Boga i dziękować Mu za hojność Jego łask. Nasze dziękczynienie kierujemy również do Maryi, Matki Chrystusa i Kościoła, Matki Bożej Różańcowej. Nikt nie policzy cudów duchowych i zewnętrznych, które otrzymali Polacy przez Jej wstawiennictwo. Nikt nie zliczy „Zdrowasiek”, które popłynęły z głębi ludzkich serc w stronę Maryi, kochającej Matki. Wszystkie te duchowe dary pozwalają działać łasce Bożej, „opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę”. Nasz Jedyńy, ukochany Bóg Ojciec nieustannie podnosi z upadku, leczy dusze i ciała, jednoczy rodziny, usuwa lęk, daje radość i nadzieję. Za każdy taki dar chcemy dziękować.

Ponieważ gromadzimy się w pierwszą sobotę miesiąca, dlatego chcemy również naszą modlitwą wynagradzać Niepokalanemu Sercu Maryi za niewdzięczność i bluźnierstwa, jakich doznaje od ludzi. Staramy się spełnić prośbę Matki Najświętszej, odnośnie pierwszych sobót, a więc otrzymaliśmy dar przebaczenia grzechów w sakramencie pokuty, przystępujemy do Komunii Świętej, podejmujemy medytację o tajemnicach różańca, z wiarą i miłością odmawiamy cały różaniec.

Ważne intencje błagalne

Wdzięczni za hojne dary Boga i macierzyńską opiekę Maryi chcemy także prosić o potrzebne łaski. Wszyscy ich nieustannie potrzebujemy, tak poszczególne osoby, jak też rodziny, naród i świat. Wiara daje nam odwagę, aby prosić o wiele, o pomoc, o ratunek, o nadzieję, o siłę, o nawrócenie, o wierność.

Nawrócenie

Ks. kard. Karol Wojtyła, jeszcze przed wyborem na Stolicę Piotrową mówił o wyzwaniach, z jakimi w tamtych czasach, prawie czterdzieści lat temu, musiał mierzyć się Kościół. W przemówieniu wygłoszonym w czasie Kongresu Eucharystycznego w Filadelfii w 1976 roku mówił: „Stoimy w obliczu największej w dziejach konfrontacji, przez jaką przeszła ludzkość. Nie sądzę, by szerokie kręgi społeczeństwa czy szerokie kręgi wspólnoty chrześcijańskiej zdawały sobie z tego w pełni sprawę. Stajemy w obliczu ostatecznej konfrontacji między Kościołem a anty-Kościółem, Ewangelią i anty-Ewangelią”. Ta konfrontacja trwa nadal, a nawet wydaje się przybierać na sile.

Oddalenie się od Boga i życie jakby Boga nie było, to największe niebezpieczeństwo, jakie może nam grozić. Człowiek buduje wtedy doczesną rzeczywistość na podobieństwo wieży Babel. Kierując się tą logiką, niszczy rodzinę, gubi sens męskości i kobiecości, wikła się w nałogi, rości sobie prawo do zabijania nienarodzonych i nieuleczalnie chorych, czuje się panem świata i uważa, że wszystko mu wolno. Staje się egoistą, który bez skrupułów wykorzystuje innych. Na skutek tego rośnie nienawiść, rodzą się konflikty, człowiek staje przeciw człowiekowi, a naród przeciw narodowi.

Wołamy więc z pokorą o łaskę wiary, o nawrócenie serc do Boga, o ratunek dla dusz, o zaufanie Maryi i oddanie się Jej Niepokalanemu Sercu. Ta modlitwa płynie nieustannie z naszych kościołów i naszych domów, a przede wszystkim z naszych serc. W większym zgromadzeniu, jakim jest „Różaniec do Granic”, nabiera ona szczególnego znaczenia. Jest wielkim wspólnym wołaniem o ratunek dla człowieka, który jest kuszony, aby odejść od Boga. Chcemy gorąco prosić o łaskę umocnienia wiary dla tych, którzy trwają przy Bogu, o dar odnalezienia wiary dla tych, którzy ją utracili, a także o nawrócenie dla zatwardziałych grzeszników.

Pokój

Św. Jan Paweł II w liście o różańcu *Rosarium Virginis Mariae* pisał: „Kościół zawsze uznawał szczególną skuteczność tej modlitwy, powierzając jej wspólnemu odmawianiu, stałemu jej praktykowaniu, najtrudniejsze sprawy. W chwilach, gdy samo chrześcijaństwo było zagrożone, mocy tej właśnie modlitwy przypisywano ocalenie przed

niebezpieczeństwem, a Matkę Bożą Różańcową czczono jako Tę, która wyjednywała wybawienie. Dziś skuteczności tej modlitwy zawierzam – jak o tym wspominałem na początku – sprawę pokoju w świecie i sprawę rodziny” (RVM 39).

My również powierzamy skuteczności tej modlitwy najtrudniejsze sprawy współczesnego świata, naszej Ojczyzny, poszczególnych rodzin i każdego z nas.

Wzywając do modlitwy o pokój papież pisze: „Trudności, jakie na początku tego nowego tysiąclecia pojawiają się na światowym horyzoncie, skłaniają nas, by uznać, że nadzieję na mniej mroczną przyszłość może w nas wzbudzić jedynie interwencja z Wysoka, zdolna pokierować sercami tych wszystkich, którzy żyją w sytuacjach konfliktowych, i tych, którzy trzymają w swych rękach losy narodów. Różaniec *ze swej natury jest modlitwą pokoju* z racji samego faktu, że polega na kontemplowaniu Chrystusa, który jest Księciem Pokoju i «naszym pokojem» (Ef 2,14). Kto przyswaja sobie misterium Chrystusa – a różaniec właśnie do tego prowadzi – dowiadyuje się, na czym polega sekret pokoju, i przyjmuje to jako życiowy projekt” (RVM 40).

W Fatimie, 13 lipca 1917 roku, Maryja powiedziała do dzieci: „Chcę, żebyście przyszli tutaj 13 przyszłego miesiąca, żebyście nadal codziennie odmawiali różaniec na cześć Matki Boskiej Różańcowej, dla uproszenia pokoju na świecie i o zakończenie wojny, bo tylko Ona może te łaski uzyskać”. Do Niej więc wołamy z wielką wiarą, aby uchroniła nas od wojen, zamachów, walk, a tam, gdzie one się toczą, aby się zakończyły i aby ludzie mogli żyć w pokoju. Nasza wspólna modlitwa może stać się „duchową arką”, która uchroni nas przed utratą wiary i skutkami naszych grzechów.

Rodzina

Trzecia szczególna intencja modlitwy różańcowej to prośba o pomoc dla rodzin. Papież zwraca najpierw uwagę na to, że „różaniec był też zawsze modlitwą rodziny i za rodzinę. Niegdyś modlitwa ta była szczególnie droga rodzinom chrześcijańskim i niewątpliwie sprzyjała ich jedności. Należy zadbać, by nie roztrwonić tego cennego dziedzictwa. Trzeba powrócić do modlitwy w rodzinie i do modlitwy za rodziny, wykorzystując nadal tę formę modlitwy” (RVM 41).

W dniu siódmym października, we wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, wiele rodzin połączy się w tej modlitwie, a ogromne rzesze wierzących, zgromadzonych przy granicy Ojczyzny, będą wznosić ku niebu wołanie, aby Bóg błogosławił wszystkim rodzinom, aby pomnażał szczęście rodzin żyjących miłością, aby uzdrawiał rodziny poranione, aby bronił przed rozpadem małżeństwa przeżywające kryzys, aby wskazywał drogę tym, którzy założyli nowe związki.

Rozważając tę intencję modlitwy, warto przywołać dalsze słowa papieża z listu o różańcu: „Liczne problemy współczesnych rodzin, zwłaszcza w społeczeństwach ekonomicznie rozwiniętych, wynikają stąd, że coraz trudniej jest się porozumiewać. Ludzie nie potrafią ze sobą przebywać, a być może nieliczne momenty, kiedy można być razem, zostają pochłonięte przez telewizję. Podjąć na nowo odmawianie różańca w rodzinie znaczy wprowadzić do codziennego życia całkiem inne obrazy, ukazujące misterium, które zbawia: obraz Odkupiciela, obraz Jego Najświętszej Matki. Rodzina, która odmawia razem różaniec, odtwarza poniekąd klimat domu w Nazarecie: Jezusa stawia się w centrum, dzieli się z Nim radości i cierpienia, w Jego ręce składa się potrzeby i projekty, od Niego czerpie się nadzieję i siłę na drogę” (RVM 41).

Papież kieruje również do wierzących pełne nadziei słowa na temat wprowadzania dzieci i młodzieży na drogę modlitwy różańcowej. Oto kilka fragmentów jego refleksji: „Czymś pięknym i owocnym jest także powierzenie tej modlitwie *drogi wzrastania dzieci*. Czyż różaniec nie jest drogą życia Chrystusa od poczęcia do śmierci, aż do zmartwychwstania i wejścia do chwały? Coraz trudniej jest dziś rodzicom nadążyć za dziećmi na różnych etapach ich życia [...]. Nierzadko doznają bolesnych rozczarowań, obserwując niepowodzenia swych dzieci ulegających ułudzie narkotyków, powabom rozpasanego hedonizmu, pokusom przemocy, najprzeróżniejszym przejawom bezsensu i rozpacz [...]. O ile tylko zachowamy zasadniczą strukturę różańca, nic nie przeszkadza, aby dla dzieci i młodzieży jego odmawianie – tak w rodzinie, jak i w grupach – wzbogacić odpowiednimi elementami symbolicznymi i praktycznymi, które by pomogły w jego zrozumieniu i dowartościowaniu. Czemu nie spróbować? Duszpasterstwo młodzieżowe aktywne, pełne zapału i twórcze – Światowe Dni Młodzieży pozwoliły mi zdać sobie

z tego sprawę – zdolne jest dokonać, z Bożą pomocą, rzeczy naprawdę znamienitych. Jeśli różaniec zostanie dobrze przedstawiony, to jestem pewien, że sami młodzi będą w stanie raz jeszcze zaskoczyć dorosłych, przyjmując tę modlitwę i odmawiając ją z entuzjazmem typowym dla ich wieku” (RVM 42).

Inne intencje modlitwy

Do tych głównych intencji modlitwy, wskazanych przez Ojca Świętego Jana Pawła II, dołączymy te osobiste, rodzinne i inne.

**KONFERENCJA
WPROWADZAJĄCA**

W programie „Różańca do Granic” przewidziana jest najpierw konferencja wprowadzająca. Rozpoczynamy ją od modlitwy do Ducha Świętego. Prosimy Go, aby nas prowadził i przemieniał nasze serca. Po śpiewie oraz słowach przywitania, zawierzamy się Maryi, a następnie wyznaczony kapłan głosi konferencję.

MODLITWA I ROZWAŻENIE SŁOWA BOŻEGO

ŚPIEW: „O Stworzycielu, Duchu, przyjdź” lub inny.

KAPŁAN:

Kochani Bracia, kochane Siostry,
w ostatnim czasie było wiele wydarzeń, które gromadziły rzesze wierzących. Do największych należy to z ubiegłego roku, gdy odbywały się Światowe Dni Młodzieży. Wiele było zgromadzeń na Jasnej Górze, w Łagiewnikach, na Lednicy i w innych miejscach. Dziś spotykamy się w szczególnych okolicznościach. Jest pierwsza sobota miesiąca, dzień liturgicznego wspomnienia Matki Bożej Różańcowej, uwieńczenie całorocznego świętowania rocznicy objawień fatimskich i innych maryjnych rocznic. Gromadzą nas na modlitwie ważne intencje, które chcemy Bogu przedstawić, zarówno te dziękczynne jak i te błagalne. Jesteśmy częścią wielkiej wspólnoty modlitewnej, która obejmuje Polskę od północy i południa, od wschodu i zachodu. Na początku prosiliśmy Ducha Świętego, aby nas prowadził, aby dzięki Jego działaniu wielkie i piękne były owoce naszego modlitewnego spotkania. Prośmy o te dary przez wstawiennictwo Maryi, naszej Matki.

Wszyscy: „Pod Twoją obronę”.

LEKTOR: Z Księgi Apokalipsy św. Jana Apostoła: Potem wielki znak ukazał się na niebie: Niewiasta obleczona w słońce, i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu. A jest brzemienna. I woła, cierpiąc bóle i męki rodzenia. I inny znak się ukazał na niebie: Oto wielki Smok barwy ognia, mający siedem głów i dziesięć rogów – a na głowach jego siedem diademów. A ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba: i rzucił je na ziemię. I stanął Smok przed mającą rodzić Niewiastą, ażeby skoro porodzi, pożreć jej Dziecię. I porodziła Syna – Mężczyznę, który wszystkie narody będzie pał różgą żelazną. I zostało uniesione jej Dziecię do Boga i do Jego tronu. A Niewiasta zbiegła na pustynię, gdzie miejsce ma przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni. I nastąpiła walka w niebie: Michał i jego aniołowie mieli walczyć ze Smokiem. I wystąpił do walki Smok i jego aniołowie, ale nie przemógł, i już się miejsce dla nich w niebie

nie znalazło. I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię; został strącony na ziemię, a z nim strąceni zostali jego aniołowie. I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: «Teraz nastąpi zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca, bo oskarżyciel braci naszych został strącony, ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym. A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa i nie umiłowali dusz swych – aż do śmierci».

KAPŁAN: W nasze dzisiejsze zgromadzenie wprowadza nas obraz Niewiasty, obleczonej w słońce, zwycięskiej, niedostępnej dla szatana, mimo jego potęgi, zdolnej rzucić na ziemię trzecią część gwiazd. To obraz Matki, która rodzi Syna. Nazwała siebie Matką Bożą Różańcową. Poczęła Jezusa z Ducha Świętego. Dała światu Zbawiciela. Jego mocą został pokonany nieprzyjaciel człowieka. Strącony został ten, co dniem i nocą kusi człowieka i oskarża go przed Bogiem. Maryja jako pierwsza otrzymała dar pełnego udziału w tym zwycięstwie Chrystusa nad złem. Ona też prowadzi nas do Jezusa, abyśmy umieli zwyciężać dzięki krwi Baranka i dzięki słowu naszego świadectwa oraz byśmy potrafili pokonać miłość własną i oddać swoje życia dla innych.

Wdzięczni za opiekę i wstawiennictwo Maryi rozważmy kilka myśli, które pozwolą nam głębiej przeżyć i uczynić bardziej owocną dzisiejszą modlitwę przy granicach naszej Ojczyzny.

CEL I MIEJSCE NASZEGO ZGROMADZENIA

Dlaczego gromadzimy się na tej modlitwie?

Mamy wiele intencji, ale niektóre z nich wyróżniamy (*głoszący konferencję wyjaśnia intencje wspólnej modlitwy omówione powyżej*).

Dlaczego modlitwa wzdłuż granic Ojczyzny?

Kościół celebrowa liturgie głównie w kościołach, które w tym celu buduje i poświęca uroczystym aktem dokonywanym przez biskupa. Tam gromadzą się wierni na Eucharystii, na sprawowaniu innych sakramentów, a także na nabożeństwach i indywidualnej modlitwie. Klękają przed Tym, który pozostał pośród nas ukryty pod osłoną chleba. Adorują Go i powierzają Mu wszystkie sprawy swego życia.

Są jednak sytuacje, w których wierzący w Chrystusa swoją modlitwę przeżywają poza przestrzenią kościoła. Najważniejszą z nich jest procesja Bożego Ciała. Wierni modlą się również przy kapliczkach śpiewając Litanię do Matki Najświętszej, a wielu z nich wyrusza na piesze pielgrzymki do sanktuariów przemierzając drogi i place. W ostatnich czasach rozwinęła się praktyka przeżywania Orszaku Trzech Króli oraz Drog Krzyżowych ulicami miast i wiosek. Wiele osób podejmuje również tzw. ekstremalną Drogę Krzyżową.

Dzisiaj również, po Eucharystii i adoracji, wyjdziemy poza kościół, by tam odmawiać modlitwę różańcową. Jest to wydarzenie wyjątkowe najpierw przez miejsce, w którym modlitwa się odbywa. To przestrzeń rozciągnięta na ponad trzy tysiące kilometrów. Ten długi szlak przebiega wzdłuż granic naszej Ojczyzny, a zebrani wzdłuż niej wierni stanowią szczególną „żywą świątynię modlitwy”. Zawierają Bogu przez pośrednictwo Maryi całe dobro, któremu na imię Polska oraz modląc się także za inne narody.

Modlitwa różańcowa w licznej wspólnotie wierzących jest szczególnie także przez nawiązanie do innych wielkich i ważnych wydarzeń religijnych ostatnich czasów. W minionych dziesięcioleciach, a także w ostatnich miesiącach, biskupi wiele razy dokonywali aktów zawierzenia Polski Maryi. Wiele było i nadal jest sprawowanych „Mszy za Ojczyznę”. Wiele krucjat różańcowych podejmowali i nadal podejmują ludzie wierzący, prosząc Boga przez przyczynę Maryi, o potrzebne łaski dla naszego kraju i całego świata. W „Różańcu do Granic” wszystkie wspólnoty mogą się jeszcze bardziej zjednoczyć we wspólnym dziękczynieniu i wspólnym błaganiu, zanoszonym do Boga przez wstawiennictwo Matki Najświętszej.

Wyjątkowość „Różańca do Granic” wynika również z okoliczności, w których się odbywa. To jedno z wydarzeń przeżywanych na zakończenie stulecia objawień w Fatimie. To również przypomnienie o znaczeniu pierwszych sobót miesiąca, do których odprawiania wzywa Maryja, to także wezwanie do codziennego odmawiania różańca. Będziemy prosić Boga, aby jak najwięcej wierzących odpowiedziało na wezwanie Matki Najświętszej do codziennego odmawiania różańca i do przeżywania pierwszych sobót miesiąca. Można odmawiać różaniec indywidualnie, ale można też włączyć się we wspólnotę różańcową. Jest ich

wiele w naszej Ojczyźnie, a najbardziej znana i dostępna dla wszystkich jest wspólnota Żywego Różańca. Łączy ona najpierw grupy pięcioosobowe, skupione wokół jednej części różańca, zwane „Płatkami róży”. Gdy zbiorą się cztery takie małe grupy, może powstać pełna, dwudziestoosobowa róża różańcowa. Jeśli jest ona dobrze prowadzona staje się jedną z ważnych wspólnot ubogacających życie parafii.

Jest jeszcze inny wymiar wydarzenia, które przeżywamy. Wyraża go nazwa „Różaniec do Granic”. Chodzi w niej nie tylko o granice naszego kraju, wzdłuż których gromadzimy się na modlitwę, ale także dojście do granic samych siebie, swoich możliwości, swoich lęków, swoich pragnień... Tam, gdzie jest moja granica, granica mojego „ja”, tam dalej ja już nic nie mogę. Tam może już tylko Bóg... Na granicach swoich możliwości odkrywamy że wszystko jest od Boga, że własnymi siłami nic nie możemy, że jeśli żyjemy, to tylko dzięki Bożej łasce; jeśli nadal idziemy, to tylko Bożą mocą. Pod tym względem granice to miejsce otwarcia na Boga i doświadczenie Jego mocy.

SKUTECZNOŚĆ MODLITWY RÓŻAŃCOWEJ

Wspomnienie Matki Bożej Różańcowej

Wspomnienie Matki Bożej Różańcowej zostało ustanowione na pamiątkę zwycięstwa floty chrześcijańskiej nad wojskami tureckimi, odniesionego pod Lepanto 7 października 1571 r. Sułtan turecki, Selim II, pragnął podbić całą Europę i zaprowadzić w niej wiarę muzułmańską. Ówczesny papież – św. Pius V, dominikanin, gorący czciciel Matki Bożej – usłyszawszy o zbliżającej się wojnie, ze łzami w oczach zaczął zanosić żarliwe modlitwy do Maryi, prosząc w różańcu o ratunek. Wtedy doznał wizji. Zdawało mu się, że znalazł się na miejscu bitwy pod Lepanto. Zobaczył ogromne floty przygotowujące się do starcia. Nad nimi ujrzał Maryję, która patrzyła na niego spokojnym wzrokiem. Wtedy jeszcze gorliwiej trwał na modlitwie.

W czasie bitwy nieoczekiwana zmiana wiatru uniemożliwiła manewry muzułmanom, a sprzyjała flocie chrześcijańskiej. Udało się powstrzymać inwazję Turków na Europę. W dowód wdzięczności Wenecjanie w nowo wybudowanej kaplicy dziękczynnej napisali: „Nie odwaga, nie broń, nie dowódcy, ale Maria różańcowa dała nam zwycię-

stwo”. Pius V, świadom, komu zawdzięcza cudowne ocalenie Europy, uczynił dzień 7 października świętem Matki Bożej Różańcowej. Papież Klemens XI po zwycięstwie odniesionym nad Turkami pod Belgradem w 1716 roku, rozszerzył święto Matki Bożej Różańcowej na cały Kościół. W roku 1885 papież Leon XIII polecił odmawiać różaniec przez cały październik i wprowadził do Litanii Loretańskiej wezwanie „Królowo różańca świętego, módl się za nami”.

Modlitwa o pokój w czasie bitwy pod Chocimiem

Na początku września 1621 roku, po napaści wojsk tureckich na nasze ziemie, Polacy wraz z Litwinami i Kozakami bronili się przez kilka tygodni pod twierdzą Chocim. Dnia 24 września zmarł dowodzący obroną wielki hetman, Jan Karol Chodkiewicz. Kiedy do Krakowa dotarła tragiczna wiadomość o jego śmierci, trwoga ogarnęła mieszkańców miasta. Gdzie szukać ratunku? Tylko u Tej, która jest Matką Boską Zwycięską, naszym Wodzem i Tarczą dla naszej Ojczyzny. Biskup krakowski, Marcin Szyszkowski, zarządził procesję różańcową. Wyniesiono na ulice z kościoła Dominikanów obraz Matki Bożej Różańcowej. Była to kopia tego wizerunku Maryi, który był niesiony procesjonalnie w czasie zwycięstwa pod Lepanto... Odezwał się huk armat z baszt i bram miasta. Rozbrzmiały dzwony wszystkich kościołów, zwołując na tę uroczystość okoliczną ludność. W wielogodzinnej procesji z różańcami w ręku szło całe miasto. „Modlitwa zjednoczyła szlachtę i mieszczan, dwór i biedaków, starców i dzieci. Wszystkie domy opustoszały, każdy bowiem pospieszył, by włączyć się w wielkie błaganie Boga o zwycięstwo nad niewiernymi. Trzysta świec płonęło dokoła obrazu, stu śpiewaków królewskich intonowało różaniec. Kto tylko mógł, modlił się o ratunek dla wiary i Ojczyzny. Było to 3 października. W kilka dni później podpisano pomyślne dla Polski traktaty. Nikt nie wątpił o tym, że to Matka Boża odniosła zwycięstwo. Stwierdził to sam hetman Lubomirski, który po śmierci hetmana Chodkiewicza objął dowództwo: «Już przez sześć dni pertraktowaliśmy o pokój z Turkami, ale przystać na ich warunki nie można było, bo mniejsza już o stratę, jaką poniosłaby Rzeczpospolita, ale pokój ten byłby hańbiący. Wtem, w nocy z 3 na 4 października, gdym nie spał, bo nieszczęścia Ojczyzny sen odegnały ode mnie, a nawet śpiąc czuwałem, pojawiła mi się Matka Boża, bo kto

by Jej nie rozpoznał po otaczającym Ją świetle ze wszystkich barw, od których noc zajaśniała mi jasnością nawet w życiu moim nie widzianą wśród dnia i usłyszałem od Niej to jedno słowo: „wytrwałość”. Znikła, a ja w zachwyceniu ukląknęłam, lecz potem dopiero odzyskałem wiedzę, co mi czynić należy: podniósłszy oczy, ręce i serce w niebo, złożyłem dzięki Bogu, że mnie niegodnemu tem napomnieniem dał poradę. I dzięki złożyłem Najświętszej Maryi. O! To pojawienie taką ufnością natchnęło mnie, że na drugi dzień dałem sułtanowi odpowiedź, że jedynie zapewnienie z jego strony o dotrzymaniu dawnych umów z Polską wstrzyma mnie od dalszej wojny, do której prowadzenia mieliśmy, jak mi Bóg miły, tylko jedną beczkę prochu w obozie. I tą odpowiedzią tak mu zaimponowałem, że wielki wezyr Dylawer basza słał nam łagodniejsze warunki, ale ich nie przyjąłem, obstając przy pierwszych, które podałem; a tak po trzydniowym rokowaniu, mając w pamięci święte słowo: „wytrwałość”, przywiódłem pogan do tego, że zrobiłem pokój, jaki sam chciałem». 9 października w obozie pod Chocimiem podpisano pokój polsko-turecki przywracający granicę między Polską i Turcją na rzece Dniestr.

Krucjata różańcowa w Austrii

Po II wojnie światowej Austria (podobnie jak Niemcy) była podzielona na cztery strefy okupacyjne: rosyjską, angielską, francuską i amerykańską. Kraj był więc zagrożony „rozbiorem”, którego końca nikt nie był w stanie przewidzieć. W obliczu niebezpieczeństwa o. Piotr Pavliček, franciszkanin, wezwał wszystkich do gorącej modlitwy o pokój. Różańcowa krucjata rozszerzała się i objęła swym zasięgiem całą Austrię. Rzesze wiernych zaczęły odmawiać każdego dnia różaniec, prosząc Maryję o pomoc w uwolnieniu ich ojczyzny. Raz w miesiącu uczestnicy kruczaty spotykali się w kościele franciszkanów w Wiedniu, aby modlić się w intencji pokoju i wyzwolenia Austrii spod radziecko-alianckiej „opieki”, a raz w roku odbywała się procesja na wiedeńskich ulicach w dniu święta Imienia Maryi.

W 1947 r. było ok. 10 tys. osób, które każdego dnia odmawiały różaniec za wolność Austrii. W 1955 r. ich liczba wzrosła do ok. 500 tys. Kilka miesięcy później, 15 maja 1955 r., miała miejsce ratyfikacja traktatu dotyczącego ustanowienia niezależnego państwa austriackiego.

Decyzja o wycofaniu wojsk radzieckich zapadła w czasie pertraktacji między stroną sowiecką a austriacką 13 maja – w dniu objawień Matki Bożej Fatimskiej. W ten sposób Austria stała się jedynym powojennym krajem, który armia radziecka opuściła w wyniku podpisania traktatu międzynarodowego. Minister Figl powiedział wówczas zdanie, które przeszło do powojennej historii Austrii: „Z wdzięcznością Bogu Wszechmogącemu podpisujemy ten traktat i z wielką radością ogłaszamy: «Austria jest wolna!»”.

Ten sam polityk kilka miesięcy później w swoim *exposé* dał piękne świadectwo wiary w czasie uroczystych obchodów dziękczynienia za odzyskaną wolność Austrii: „Wszyscy, którzy jesteśmy tu zgromadzeni, z pokorą, ale i z dumą jako wierzący katolicy wyznajemy, iż jesteśmy wszyscy świadomi, jak wielką moc posiada modlitwa”.

WAŻNE WYDARZENIA OSTATNICH MIESIĘCY

Modlitwa w dniu 7 października 2017 roku wpisuje się w ciąg wydarzeń, które z Opatrzności Bożej dokonały się w ostatnim czasie w Kościele i na polskiej ziemi. Ukazują one wyraźnie miłość Boga ku nam i Jego plan wobec nas. Prosimy Boga przez przyczynę Maryi, Matki Bożej Różańcowej, abyśmy nigdy nie utracili wiary, lecz zawsze byli autentycznymi świadkami Chrystusa we współczesnym świecie.

1050 rocznica Chrztu Polski

W Wielkim Jubileuszowym Roku Miłosierdzia przeżywaliśmy rocznicę wydarzenia, które najgłębiej zdeterminowało bieg historii naszej Ojczyzny i zbudowało naszą tożsamość. W tamtym czasie wypowiedzieliśmy modlitwę, która jest niezmiennie aktualna, a nasza obecność na granicach kraju nadaje jej jeszcze głębszego znaczenia.

Boże, nasz Ojcze, w roku jubileuszu Chrztu Polski dziękujemy za łaskę wiary, za Twoje wejście w dzieje każdego z nas i naszej Ojczyzny, za łaskę, która nam nieustannie towarzyszy.

Jeżu Chryste, Synu Boży, Ty jesteś Panem i Zbawicielem każdego z nas. Pragniemy i prosimy, abyś kierował całym naszym życiem osobistym, rodzinnym i społecznym.

Duchu Święty, źródło życia i miłości, wołamy o Twoje dary i charyzmaty, abyśmy mogli poznawać Prawdę, kochać Kościół, służyć braciom i siostronom miłością ofiarną i odważnie głosić współczesnemu światu Dobrą Nowinę.

Maryjo, nasza Matko i Królowo, święci Patronowie naszej umiłowanej Ojczyzny, wspierajcie nas swoim wstawiennictwem, abyśmy dochowali wierności łasce chrztu świętego.

Boże w Trójcy Świętej Jedyny, bądź uwielbiony w naszej historii, teraz i na wieki wieków. Amen.

Światowe Dni Młodzieży

Wyjątkowym wydarzeniem ubiegłego roku było przeżycie Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie. Są one wyrazem wielkiej troski Kościoła o młodych ludzi, którzy coraz mniej wiążą swoje życie z Panem Bogiem. Wielu z nich fałszywie pojmując daną im wolność, daje się pochłaniać, a wręcz zniewalać przez ofertę współczesnego świata. Dlatego ofiarujemy nasz dzisiejszy wysilek także za nich.

Boże, Ojcze miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Poczyszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Zawierzamy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawitych ścieżkach współczesnego świata i pomnażaj w nich owoce przeżycia Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie.

Ojcze niebieski, uczynź nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpiącym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi.

Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami.

Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

Święta Siostrzo Faustyno, módl się za nami.

Wielka Pokuta

15 października w Roku Miłosierdzia, wielka rzesza wiernych przybyła na Jasną Górę, by podjąć pokutę i modlitwę przebłagalną za grze-

chy popełnione przez Polaków. Pielgrzymi prosili Boga, by odwrócił swój gniew i uwolnił nas od konsekwencji naszych nieprawości. Myślą i sercem wracamy do niektórych słów modlitwy tam wypowiedzianej.

Stajemy przed Tobą, Boże Wszechmogący, który znasz nasze serca i sumienia. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który oddał swoje życie za nasze grzechy, błagamy Cię o przebaczenie i miłosierdzie nad nami wszystkimi.

Przyjęcie Chrystusa jako Pana i Króla

W wigilię uroczystości Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, w sobotę, dzień maryjny, 19 listopada 2016 roku, w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach, biskupi polscy wraz z licznie zgromadzonymi wiernymi dokonali uroczystego aktu przyjęcia Chrystusa jako Pana i Króla. Oto fragment tego aktu.

Wyznajemy wobec nieba i ziemi, że Twego królowania nam potrzeba. Wyznajemy, że Ty jeden masz do nas święte i nigdy nie wygasłe prawa. Dlatego z pokorą chyląc swe czoła przed Tobą, Królem Wszechświata, uznajemy Twe Panowanie nad Polską i całym naszym Narodem, żyjącym w Ojczyźnie i w świecie.

Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: Króluj nam Chryste!

W naszych sercach – Króluj nam Chryste!

W naszych rodzinach – Króluj nam Chryste!

W naszych parafiach – Króluj nam Chryste!

W naszych szkołach i uczelniach – Króluj nam Chryste!

W środkach społecznej komunikacji – Króluj nam Chryste!

W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – Króluj nam Chryste!

W naszych miastach i wioskach – Króluj nam Chryste!

W całym Narodzie i Państwie Polskim – Króluj nam Chryste!

[...]

W Niepokalanym Sercu Maryi składamy nasze postanowienia i zobowiązania. Matczynej opiece Królowej Polski i wstawiennictwu świętych Patronów naszej Ojczyzny wszyscy się powierzamy.

Ponowienie aktu poświęcenia Niepokalanemu Sercu Maryi

W dniu 6 czerwca br. biskupi, zebrani w sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem, ponowili akt poświęcenia Kościoła w Polsce Niepokalanemu Sercu Maryi. Mówili w nim:

Oto mija już sto lat od Twojego objawienia się trojgu dzieciom w Fatimie, gdzie prosiłaś o modlitwę i pokutę za grzeszników oraz o nawrócenie. Dzisiaj stajemy przed Tobą my, polscy biskupi, duchowieństwo, osoby życia konsekrowanego, wierni świeccy i zwracamy się do Twego Niepokalanego Serca, postanawiając rzetelnie odpowiedzieć na Twoją prośbę [...]. Poświęcając się Twemu Niepokalanemu Sercu, pragniemy jak najściślej zjednoczyć się z Tobą, Najświętsza Dziewico, oddając się Chrystusowi – jednemu Zbawicielowi, który żyje i króluje na wieki wieków”.

Z tym aktem oddania, dokonanym przez biskupów, łączyło się wielu wierzących w Polsce, a wszyscy byli zaproszeni, aby w święto Narodzenia Matki Bożej, 8 września, ponowić ten akt w parafiach i rodzinach.

ROCZNICA WYZWOLENIA NASZEJ OJCZYZNY

„Różaniec do Granic” przeżywamy w przededniu setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. Warto przy tej okazji przypomnieć, że wprowadzenie uroczystości Najśw. Maryi Panny Królowej Polski, którą obchodzimy 3 maja, nastąpiło po odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Do Niej, jako swojej Królowej, Polacy zwracali się we wszystkich okresach swoich dziejów.

Mszał Rzymski zamieszcza następującą informację wprowadzającą w przeżywanie uroczystości Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski: „Naród polski wielokrotnie w ciągu swych dziejów doświadczał szczególnej opieki Matki Bożej. Moc tej opieki zajaśniała wyjątkowo podczas najazdu szwedzkiego. Po cudownej obronie Jasnej Góry przed Szwedami król Jan Kazimierz 1 kwietnia 1656 roku uroczystym aktem oddał nasz kraj pod opiekę Matki Bożej, obierając Ją Królową Polski. Po odrodzeniu Polski papież Pius XI ustanowił w 1924 roku specjalne święto Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski, i pozwolił je obchodzić w pamiętnym dniu uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Papież Jan XXIII

ogłosił Najświętszą Maryję Pannę, Królową Polski, główną patronką kraju, obok świętych biskupów i męczenników: Wojciech i Stanisława”.

A jakie były niezwykle początki kultu Matki Boże Królowej Polski?

Maryja, Królowa Polski

Za czasów króla Zygmunta III Wazy żył w Neapolu sławny ze swej świętości jezuita, o. Juliusz Mancinelli. Odznaczał się szczególnym nabożeństwem do Niepokalanej i świętych polskich. 14 sierpnia 1608 r. w wigilię Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, ukazała mu się Maryja z Dzieciątkiem Jezus. U jej stóp klęczał św. Stanisław Kostka. Ojciec Juliusz nigdy nie widział Matki Bożej w tak wielkim majestacie. Pragnął pozdrowić Ją takim tytułem, jakim jeszcze nikt Jej nie uczcił. Wtedy Maryja powiedziała: „Dlaczego nie nazywasz mnie Królową Polski? Ja to królestwo bardzo umiłowałam i wielkie rzeczy dla niego zamierzam, ponieważ osobliwą miłością do Mnie płoną jego synowie”. W krótkim czasie potem, za pozwoleniem swych przełożonych, którzy objawienie to zbadali, o. Mancinelli przekazał tę radosną wiadomość ks. Piotrowi Skardze i jezuitom w Polsce. Oni z kolei donieśli o tym królowi.

Ojciec Juliusz miał już 72 lata, kiedy objawiła mu się Matka Boża, lecz pomimo swego podeszłego wieku postanowił odwiedzić ten kraj, który Maryja szczególnie umiłowała. Wybrał się więc piechotą do Polski. 8 maja 1610 r. doszedł do Krakowa, gdzie był entuzjastycznie witany przez króla i wszystkie stany. Swoje pierwsze kroki skierował do katedry wawelskiej. Tutaj ponownie ukazała mu się Maryja w wielkim majestacie i powiedziała: „Ja jestem Królową Polski. Jestem Matką Tego Narodu, który jest mi bardzo drogi, więc wstawiaj się do Mnie za nim i o pomyślność tej ziemi błagaj Mnie nieustannie, a Ja będę ci zawsze, tak jak teraz miłosierną”. Na pamiątkę tego wydarzenia mieszkańcy Krakowa umieścili na wieży kościoła Mariackiego koronę.

Kiedy w 1655 roku w granice Polski wdarli się Szwedzi, a opuszczony król musiał uciekać poza granice kraju, zrozpaczeni biskupi pisali do papieża: „Zginęliśmy, jeśli Bóg nie zlituje się nad nami”. Wtedy Ojciec Święty Aleksander VII, powołując się na objawienie o. Juliusza Mancinello, odpowiedział: „Nie, Maryja was uratuje, to Polski Pani. Jej się poświęćcie. Jej oficjalnie ofiarujcie. Ją Królową ogłoście, przecież

sama tego chciała”. Król Jan Kazimierz, stosując się do rady papieża, 1 kwietnia 1656 r. złożył uroczysty ślub, ogłaszając Maryję Królową Polski. Nuncjusz apostolski Pignatelli, późniejszy papież Innocenty XII, powiedział do hetmana Stanisława Jabłonowskiego: „Szczęśliwe narody, które mają taką historię jak Polska, szczęśliwszego od was nie widzę państwa, gdyż wam jedynym zechciała być Królową Maryja, a to jest zaszczyt nad zaszczyty i szczęście niewymowne, obyście to tylko zrozumieli sami”.

Modlitwa w intencji Ojczyzny

Modlitwa różańcowa odmawiana przez rzesze wierzących Polaków przy granicach Ojczyzny jest również zawierzeniem Maryi, Królowej Polski, Matce Bożej Różańcowej, dalszych losów naszego kraju, Europy i świata.

MSZA ŚWIĘTA I ADORACJA

Po konferencji wprowadzającej rozpoczyna się celebracja Eucharystii. W wielu przypadkach będzie ona sprawowana na placach przed kościołami ze względu na dużą liczbę uczestników. Duszpasterze powinni zadbać o to, aby celebracja Eucharystii była dobrze przygotowana.

PRZYGOTOWANIE

Należy przygotować miejsce celebracji, potrzebne teksty, naczynia i szaty liturgiczne, a także wybrać osoby do pełnienia funkcji liturgicznych.

Formularz mszalny i czytania

Formularz mszalny na wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej, 7 października, znajduje się w Mszałe Rzymskim.

Czytania można wziąć z soboty 26. tygodnia zwykłego (Ba 4,5-12.27-29, Łk 10,17-24) albo z 7 października, ze wspomnienia Najświętszej Maryi Panny Różańcowej (Dz 1,12-14, Łk 1,26-38).

Służba liturgiczna

Należy przygotować osoby podejmujące funkcje liturgiczne, a więc czytanie słowa Bożego, śpiew psalmu responsoryjnego, śpiew aklamacji przed Ewangelią, odczytanie wezwań modlitwy powszechnej, przyniesienie darów chleba i wina do ołtarza, a także prowadzenie śpiewu w czasie Eucharystii i nabożeństwa eucharystycznego.

Jeśli zgromadzenie liturgiczne będzie bardzo liczne, potrzebna będzie również służba porządkowa, aby wszyscy mogli godnie i bez przeszkód przeżywać Eucharystię, przyjąć Komunię Świętą oraz adorować Najświętszy Sakrament.

Miejsca, szaty i naczynia liturgiczne

Jeśli miejscem celebracji Eucharystii ma być plac przy kościele należy przygotować podwyższenie na ołtarz, a także odpowiednie nagłośnienie, świece, krzyż, szaty i naczynia liturgiczne, a także miejsca dla koncelebransów.

Przewidując możliwość przybycia większej liczby pielgrzymów duszpasterze powinni przygotować odpowiednią ilość komunikantów do konsekracji.

MYŚLI DO HOMILII

1. Nawiązanie do czytań z soboty 26. tygodnia zwykłego lub do czytań na wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej.

2. W świetle słowa Bożego rozważamy dziś tajemnicę Maryi. Kierujemy naszą uwagę na imię, które Ona objawiła w Fatimie. Powiedziała: „Jestem Matką Bożą Różańcową”. Nazwała siebie tym imieniem po wielu spotkaniach z dziećmi, dopiero na końcu objawień, choć dzieci już przy pierwszym spotkaniu, 13 maja 1917 roku pytały Ją, kim jest. Musiały jednak czekać na uzyskanie odpowiedzi, a inaczej mówiąc przygotowywać się na przyjęcie imienia, które kryje w sobie tajemnicę osoby. Jeśli tą osobą jest Matka Syna Bożego, to tajemnica Jej imienia kryje w sobie szczególne bogactwo.

Dziś Kościół czci Ją w liturgii tym właśnie imieniem. Chcemy je więc lepiej poznać i głębiej zrozumieć jego znaczenie. Pierwsze słowa – „Matka Boża” – wskazują na wyjątkowy przywilej Maryi. Została wybrana na Matkę Jezusa, który jest prawdziwym Synem Bożym. Nie wszyscy wierzą w tę prawdę. Wśród bluźnierstw, za które wynagradzamy Niepokalanemu Sercu Maryi, szczególnie w pierwsze soboty miesiąca, jest również bluźnierstwo przeciw Jej dziewiczemu macierzyństwu oraz uznawaniu Ją tylko za Matkę człowieka o imieniu Jezus. Ona, mówiąc w Fatimie: „Jestem Matką Bożą”, wskazuje na Boże macierzyństwo, które stało się Jej udziałem. Z tego tytułu zasługuje na szczególną cześć, a także na najwyższe zaufanie. Będąc Matką Bożą, ogarnia swoją macierzyńską miłością wszystkich, którzy stali się dziećmi Bożymi dzięki dziełu odkupienia dokonane przez Jej Syna.

Do tego tytułu „Matka Boża” Maryja dodaje jeszcze jedno słowo „Różańcowa”. Również ono wyraża coś ważnego, zawiera treść, która mówi o Maryi jako osobie, o Jej życiu i Jej misji. Słowo „różaniec” nabiera tu znaczenia głębszego niż tylko wskazanie na konkretną formę modlitwy. Św. Jan Paweł II w liście o różańcu pisze: „Maryja żyje z oczyma zwróconymi na Chrystusa i skarbi sobie każde Jego słowo: «Zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (Łk 2,19, por. 2,51). Wspomnienia o Jezusie, wyryte w Jej duszy, towarzyszyły Jej w każdej okoliczności, sprawiając, że powracała myślą do różnych chwil swego życia obok Syna. To te wspomnienia stanowiły niejako «różaniec», który Ona sama nieustannie odmawiała w dniach

swego ziemskiego życia” (RVM 11). W takim rozumieniu „Różaniec” to przede wszystkim tajemnica Maryi, to Jej życie z Jezusem, a więc coś znacznie więcej niż praktyka modlitewna. Maryjny „różaniec” to określony sposób życia, ogarniający całą egzystencję człowieka. Taki różaniec oznacza zamieszkanie z Jezusem w Nazarecie, wędrowanie z Nim po palestyńskiej ziemi, trwanie przy Nim pod krzyżem, radowanie się z Nim zwycięstwem nad śmiercią i wejściem do chwały Ojca. Dla nas jest to najpierw praktyka modlitewna, ale jeśli jest ona dobrze przeżywana, wprowadza nas w świat „maryjnego przeżywania tajemnic Jezusa”. W ten sposób różaniec jest także naszą drogą do świętości.

Poprzez określenie „Różańcowa” Maryja zdaje się wskazywać na sposób przeżywania Jej Bożego Macierzyństwa. Ona przeżywała je nieustannie, rozważając w sercu wszystko, co dotyczyło Jezusa, nie wątpiąc nigdy, że jest On Synem Najwyższego. Poprzez wieki istnienia Kościoła uczyła swoje dzieci, jak być z Jezusem i jak rozważać w sercu Jego słowa i czyny. Z czasem te rozważania przybrały formę modlitwy różańcowej, stały się medytacyjnym wędrowaniem po drogach życia Jezusa przy powtarzaniu określonych modlitw. Stamtąd, z życia Jezusa i Jego zbawczego dzieła, przeżywanego z Maryją, różaniec czerpie swoją niezwykłą skuteczność.

Dziś chcemy uczcić Maryję jako Matkę Bożą Różańcową. Chcemy przyjąć na nowo pełne tajemniczy imię, które Ona nam przekazała. Pragniemy coraz lepiej zrozumieć, co dla Niej oznacza to imię. Można powiedzieć, że przyjęcie tego imienia i głębsze odkrycie tego, co dla Niej oznacza przeżywanie tajemnic, które wspominamy w różańcu, jest uczeniem się na nowo odmawiania różańca.

3. Po Mszy Świętej przejdziemy bliżej granicy i weźmiemy do ręki różaniec. Uczynimy to dziś, we wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, Królowej Różańca Świętego, wyrażając gotowość jeszcze gorliwszego trwania w Jej szkole modlitwy. Ona bowiem, nazywając siebie Matką Bożą Różańcową, zaprasza nas, abyśmy od Niej uczyli się rozważać w sercu tajemnice Jezusa, abyśmy jak Ona uwierzyli Jezusowi, abyśmy z Nią pozostali Jemu wierni.

Teraz, w godzinie Eucharystii, jesteśmy z Nią przy Jezusie. Z Nią rozważamy słowo Boże, z Nią składamy Najświętszą Ofiarę Odkupienia, z Nią przystępujemy do Stołu Pańskiego, by przyjąć Chleb Życia, by dokonała się tajemnica komunii z Jezusem i Jego Kościołem.

MODLITWA POWSZECHNA

Wzywając wstawiennictwa Maryi, Matki Bożej Różańcowej, przedstawmy miłosiernemu Bogu nasze prośby.

1. Módlmy się za Kościół święty, aby jego członkowie gorliwie naśladowali Maryję rozważającą w sercu tajemnice Jezusa i zjednoczoną z Nim w całym swoim życiu.

2. Módlmy się o pokój na świecie, aby ucichły walki zbrojne i ustały zamachy terrorystyczne, aby miłość zwyciężyła nienawiść a pragnienie zemsty ustało przez przebaczenie.

3. Módlmy się za naszą Ojczyznę, aby ciesząc się opieką Maryi, Królowej Polski, pozostała wierna Bogu i mądrze korzystała z daru wolności.

4. Módlmy się za nasze rodziny, aby małżonkowie miłowali się wzajemnie, radowali się darem rodzicielstwa i ofiarowali swoim dzieciom całą miłość swego serca.

5. Módlmy się za znajdujących się w potrzebie, aby Bóg w swej łaskawości pozwolił chorym powrócić do zdrowia, bezrobotnym spotkać pracodawców, smutnym doznać radości, a zniewolonym nałogami odzyskać wolność.

6. Módlmy się za nas samych, abyśmy odpowiadając na wezwanie Maryi, każdego dnia odmawiali różaniec, rozważając w nim zbawcze tajemnice Pana i wyprasząc błogosławieństwo Boże dla ludzi.

Wejrzyj, miłosierny Boże, na Twoje sługi ogarniające modlitwą wszystko, co Polskę stanowi i obdarz nas hojnie swoimi darami. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

NABOŻEŃSTWO EUCHARYSTYCZNE

Po modlitwie po Komunii należy podać zgromadzonym informacje dotyczące dalszego programu „Różańca do Granic”. Chodzi o wszystkie szczegóły organizacyjne, które są potrzebne dla uczestników zgromadzenia. Mają oni przejść na wybrane miejsca i tam, pod przewodnictwem animatorów-wolontariuszy, odmawiać różaniec.

Po podaniu ogłoszeń i niezbędnych informacji kapłan dokonuje wystawienia Najświętszego Sakramentu.

ŚPIEW: „Przed tak wielkim Sakramentem” lub inny.

Chwila ciszy.

KAPŁAN: Panie Jezu, Ty zapewniłeś nas, że jesteś z nami „przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). Wyznajemy naszą wiarę w Twoją obecność. Uwielbiamy Cię w darze Eucharystii, którą przeżywalismy. Uwielbiamy Cię w słowie, które do nas skierowałeś, w ofierze, którą za nas złożyłeś, w Komunii, w której się z nami zjednoczyłeś. Przeżywalismy ją dzisiaj w szczególnej wspólnotcie. Jesteśmy fizycznie obecni w różnych miejscach wzdłuż granic naszej Ojczyzny, ale duchowo jesteśmy zjednoczeni w celebracji tej samej Eucharystii i rozważaniu tych samych tajemnic różańca świętego. Bądź uwielbiony, nasz Panie i Królu, w darze tego wielkiego zgromadzenia modlitewnego.

Śpiew uwielbienia, np.: „Niech będzie chwała i cześć” lub inny.

LEKTOR: Dziękujemy Ci, Panie, za wielkie i ważne wydarzenia, przez które zbliżyliśmy się do Ciebie nie tylko indywidualnie, lecz także jako wspólnota Kościoła i wspólnota narodu. Dziękujemy za akt przyjęcia Ciebie jako Pana i Króla, który przeżywalismy w ubiegłym roku, a także za akt poświęcenia Kościoła Niepokalanemu Sercu Twej Najświętszej Matki, który przeżywalismy w tym roku.

ŚPIEW uwielbienia, np.: „Niech będzie chwała i cześć” lub inny.

LEKTOR: Dziękujemy Ci za wielkie łaski, jakimi obdarzasz nasz naród, przez modlitwę różańcową, podejmowaną przez niezliczone rzesze wierzących w Ciebie i zwracających się z wiarą do Maryi, której Serce jest Niepokalane. Wierzmy, że każda modlitwa jest łaską, a jeśli obdarzyłeś

łaską modlitwy na różańcu miliony Polaków, to tym większa jest nasza wdzięczność i tym gorliwiej śpiewamy Ci pieśń uwielbienia.

ŚPIEW uwielbienia, np.: „Niech będzie chwała i cześć” lub inny.

KAPŁAN: W chwili ciszy wypowiedzmy nasze dziękczynienie za łaski, które każdy z nas otrzymał, za dary ofiarowane naszym bliskim, za wszelkie dobro, jakie spłynęło na polską ziemię poprzez modlitwę ludzi wierzących.

Modlitwa w ciszy.

KAPŁAN: W każdej Eucharystii posyłasz nas, Panie Jezu, do świata, w którym na co dzień żyjemy. Wychodzimy od ołtarza, aby zanieść ludziom skarby duchowe, łaski odkupienia. Także dziś, po zakończeniu Eucharystii i adoracji, pójdziemy do świata. Przez modlitwę różańcową, odmawianą w pobliżu granic naszej Ojczyzny, będziemy prosić, aby owoce Twojego dzieła odkupienia, uobecniane w każdej Eucharystii, przeniknęły jeszcze bardziej w naszą doczesną rzeczywistość, w życie mieszkańców tej ziemi. Spraw, Panie, aby z tego ołtarza ofiary, z tego stołu słowa i chleba, spłynęło na naszą ziemię Twoje błogosławieństwo. Uczyn nas narzędziami Twego miłosierdzia. Poślij nas w mocy swego Ducha, abyśmy obdarzali innych tymi darami, które tu, w świętej celebracji, od Ciebie otrzymaliśmy. W szczególny sposób prosiliśmy dziś o dar nawrócenia i pogłębienia wiary, a także o wielką łaskę pokoju i błogosławieństwa dla rodzin. Intencje te będą nam towarzyszyć również w modlitwie różańcowej.

ŚPIEW: „Witaj Jezu, Synu Maryi, Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostyi” (3x).

LEKTOR: Udziel, miłosierny Jezu, łaski pokoju każdemu człowiekowi, naszym rodzinom i całemu światu. Wejrzyj na tych, którzy zmagają się ze swoją nerwowością, agresją i wewnętrznym rozbiciem. Broń małżonków, rodziców i dzieci przed wzajemnymi oskarżeniami, lekceważeniem siebie nawzajem, niedocenianiem podejmowanych wysiłków. Z pokorą błagamy, o Księżę Pokoju, abyś zesłał łaskę zgody, solidarności i współpracy na wszystkich Polaków. Nie dozwól, aby brat występował przeciw bratu, kłamstwo zastępowało prawdę, a szukanie własnego interesu było usprawiedliwieniem dla wyrządzania krzywdy innym. W naszej wspól-

nocie modlitewnej, zgromadzonej w dniu Matki Bożej Różańcowej, prosimy również o pokój na świecie, o zgodę między narodami, o ustanie wojen i zamachów terrorystycznych, o mądre zarządzanie potrzebom głodnych, bezdomnych i uchodźców.

ŚPIEW: „Witaj Jezu, Synu Maryi...” (3x).

LEKTOR: Z wielką troską myślimy, Panie Jezu, o naszych rodzinach, o sytuacji rodzin w naszej Ojczyźnie, w Europie i na całym świecie. Tylko w Tobie pokładamy nadzieję, gdyż jesteśmy świadkami niezwykle ataków na ustanowione przez Ciebie małżeństwo i rodzinę. Jesteśmy również świadkami wielu trudności, z jakimi borykają się rodziny i bolejemy nad wzrastającą liczbą rozwodów, jakie mają miejsce w dzisiejszym świecie. Z uwagą wsłuchujemy się we wskazania św. Jana Pawła II, który w liście o różańcu pisał: „Równie pilna potrzeba wysiłków i modlitwy wyłania się w innym punkcie krytycznym naszych czasów, jakim jest *rodzina*, komórka społeczeństwa coraz bardziej zagrożona na płaszczyźnie ideologicznej i praktycznej siłami godzącymi w jej jedność, które budzą obawy o przyszłość tej podstawowej i niezbywalnej instytucji, a wraz z nią o losy całego społeczeństwa. Powrót do różańca w rodzinach chrześcijańskich ma być, w ramach szerzej zakrojonego duszpasterstwa rodzin, skuteczną pomocą, by zapobiec zgubnym następstwom tego kryzysu znamienego dla naszej epoki” (RVM 6). Klęcząc przed Tobą, Panie i wyznając, że Ty jesteś Bogiem prawdziwym, ukrytym w świętej Hostii, zwracamy się z ufnością do Ciebie, wzywając wstawiennictwa Tej, którą wybrałeś na swoją Matkę. Jezu, błogosław wszystkie małżeństwa i rodziny.

ŚPIEW: „Witaj Jezu, Synu Maryi...” (3x).

KAPŁAN: Pozostańmy w chwili ciszy i módlmy się indywidualnie we wszystkich intencjach, które nas tu zgromadziły.

Chwila ciszy.

KAPŁAN: Kończąc naszą adorację, prosimy Cię, Panie, abyś nas pobłogosławił i posłał. Gdy po swoim zmartwychwstaniu odchodziłeś do nieba pobłogosławiłeś Apostołów, a oni poszli do Wieczernika i tam z Maryją przygotowywali się na przyjęcie Ducha Świętego. Dziś Wieczernikiem modlitwy staje się w sposób szczególny cała nasza Ojczyzna. Modlimy

się z Maryją, wzywamy wstawiennictwa Świętych i Błogosławionych. Powtarzamy słowa, których nauczył nas św. Jan Paweł II: „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi”. Pobłogosław nas, Panie, obecny w Najświętszym Sakramencie, aby nasza modlitwa różańcowa, którą pragniemy odmawiać, była pełna wiary i miłości, aby dzięki niej Polacy szerzej otwarli swoje serca na przyjęcie Twego Ducha i prowadzeni przez Niego, odnawiali oblicze ziemi.

ŚPIEW: „O zbawcza Hostio” lub inny.

Modlitwa i błogosławieństwo.

ŚPIEW: „Wielbię Ciebie” lub inny.

ŚPIEW do Matki Najświętszej, np.: „Zawitaj Matko, Różańca Świętego” lub „Weź w swą opiekę”.

RÓŻANIEC

Po zakończeniu nabożeństwa eucharystycznego następuje przerwa na posiłek. Następnie wierni udają się na modlitewny szlak wzdłuż granic Polski. Szlak ten został podzielony na jedno lub kilkukilometrowe odcinki, zwane „strefami modlitwy”. Każda „strefa” ma swój numer. Na tej przestrzeni jednego lub kilku kilometrów organizatorzy wyznaczają miejsca, w których zatrzymują się małe grupy i odmawiają różaniec. Proponowane jest odmawianie wszystkich czterech części różańca. Jest to więc długie spotkanie modlitewne. By mogło być dobrze przeżyte, trzeba je przygotować.

Diecezje mogą zaproponować inny sposób przeżywania modlitwy różańcowej, np. pielgrzymkowy. W takim przypadku z każdego kościoła stacyjnego wierni ruszają w dwóch kierunkach wzdłuż wyznaczonego szlaku odmawiając różaniec ze śpiewem i rozważaniami. Grupy spotykają się ze sobą „w połowie” drogi, by wspólnie dokończyć modlitwę. Można zapraszać do włączenia się w modlitwę mieszkańców miast i wsi na trasie. Można zatrzymywać się przy kapliczkach i przydrożnych krzyżach.

ANIMATOR – WOLONTARIUSZ

Wskazane jest, aby wcześniej wybrać i odpowiednio przygotować animatorów, którzy będą prowadzić modlitwę różańcową w małej grupie. Animator troszczy się o teksty rozważań, prosi uczestników o ich odczytanie, a także o prowadzenie poszczególnych dziesiątków różańca. On również może zatroszczyć się o śpiew i znaki, które pomogą przeżywać modlitwę i przybliżą uczestnikom najważniejsze intencje.

Jakie znaki mogą być pomocne w przeżywaniu czterech części różańca? Oto kilka propozycji:

– Świeca, jako znak przypominający obecność Chrystusa. Można też przygotować cztery świece, które są kolejno zapalane przy poszczególnych częściach różańca.

– Znaki przypominające intencje modlitwy w poszczególnych częściach różańca. W pierwszej modlimy się za rodziny, w drugiej o pokój, w trzeciej za cierpiących, w czwartej o umiłowanie modlitwy różańcowej.

– Urozmaiceniem modlitwy może być trzymanie się za ręce w wybranych fragmentach modlitwy, w innych częściach modlitwa na klęcząco, jeśli warunki na to pozwalają, a jeszcze w innych śpiew „Ojcze nasz”, „Zdrowaś Maryjo” i „Chwała Ojcu”.

MODLITWA DO ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH POLAKÓW

W modlitwie za Ojczyznę często przyzywamy wstawiennictwa świętych i błogosławionych Polaków. Oni wnosili w naszą historię to, co najpiękniejsze i najbardziej trwałe. Od nich uczymy się także modlitwy różańcowej. Zachęcamy więc, aby w miarę możliwości odmówić modlitwę do Świętych i Błogosławionych Polaków ułożoną w formie litanijnych wezwań. Można to uczynić w grupach przed wyruszeniem do swojego „sektora modlitwy” albo w drodze lub też po dojściu na miejsce.

PROWADZĄCY: Zanim rozpoczniemy modlitwę różańcową wzywajmy wstawiennictwa świętych i błogosławionych Rodaków. Oni uczą nas prawdziwego nabożeństwa do Matki Najświętszej. Prośmy ich, aby byli z nami, w naszej modlitwie.

LEKTOR: Z Listu do Hebrajczyków (12,1-3): „Mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, a przede wszystkim grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala”.

LEKTOR: Dziękujemy Bogu za dar świętych i błogosławionych, którzy w pierwszych wiekach naszej historii rozjaśniali życie blaskiem świętości. Oni przynieśli Ewangelię na nasze ziemie i wprowadzali w życie ludzi chrześcijańską mądrość. Są fundamentem wiary dla dalszych pokoleń Polaków. Wielu z nich to męczennicy, wielu żyło na dworach królewskich lub książęcych, wszyscy umiłowali Boga i z miłości ku Niemu podejmowali odważnie zadania, które im zostały powierzone. Prosimy ich, aby wstawiali się za nami i wspierali nas w pójściu do tych, którzy jeszcze nie znają Ewangelii lub też odeszli od Chrystusa. Będziemy ich wspominać według daty ich narodzin dla nieba.

LEKTOR:

Święty Wojciechu (+997), *módl się za nami.*

Święci: Benedykcie, Janie, Mateuszu, Izaakowi i Krystynie (+1003),

Święty Andrzej Świeradzie (+1030),

Święty Benedykcie (+1037),

Święty Stanisławie (+ 1079),

Błogosławiony Bogumile (+1204),

Błogosławiony Wincenty Kadłubku (+1223),

Błogosławiony Czesławie (+1242),

Święta Jadwigo Śląska (+1243),

Święty Jacku Odrowążu (+1257),

Błogosławiona Bronisława (+1259),

Błogosławiony Sadoku z 48 towarzyszami (+1260),

Błogosławiona Salomeo (+1268),

Święta Kingo (+1292),

Błogosławiona Jolanto (+1298).

PROWADZĄCY: Miłosierny Boże, bądź uwielbiony w Twoich Sługach i Służebnicach, którzy przynieśli naszym przodkom Ewangelię i przenikali nią życie Polaków w pierwszych wiekach powstawania Państwa Polskiego. Spraw, przez ich wstawiennictwo, abyśmy umieli bronić wiary i godności człowieka w dzisiejszym świecie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ŚPIEW: „Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny”.

LEKTOR: Dziękujemy Bogu za świętych i błogosławionych, których dał On narodowi polskiemu w kolejnych wiekach jego historii, w okresie świętności Rzeczypospolitej, a także w czasie jej słabości. Byli oni prawdziwym światłem dla swego pokolenia. Umacniali innych swoim przykładem, dodawali męstwa odwagą i wypraszaali Boże błogosławieństwo modlitwą. Przez ich wstawiennictwo prosimy, abyśmy umieli dobrze rozpoznawać znaki czasu i umieli być świadkami Chrystusa w każdym miejscu, do którego Bóg nas pośle.

LEKTOR:

Błogosławiona Doroto z Mątówów (+1394), *modł się za nami.*

Święta Jadwigo, królowo (+1399),

Błogosławiony Jakubie Strzemię (+1409),

Święty Janie z Kęt (+1473),

Święty Szymonie z Lipnicy (+1482),

Święty Kazimierzu, królewiczu (+1484),

Święty Janie z Dukli (+1484),

Święty Stanisławie Kazimierczyku (+1489),

Błogosławiony Władysławie z Gielniowa, (+1505),

Święty Stanisławie Kostko (+1568),

Błogosławiona Regino Protmann (+1613),

Święty Melchiorze Grodziecki (+1619),

Święty Janie Sarkandrze (+1620),

Święty Jozafacie Kuncewiczu (+1623),

Błogosławiona Zofio Czeska (+1650),

Święty Andrzej Bobolo (+1657),

Błogosławiony Rafale Chyliński (+1741),

PROWADZĄCY: Bądź uwielbiony, Ojcze niebieski, który w każdym wieku dajesz nam świadków wiary. Dziękujemy Ci za naszych rodaków, którzy dali piękne świadectwo wiary i miłości w wieku czternastym i w następnych stuleciach. Przez ich wstawiennictwo prosimy, abyśmy nie dali się zwieść pokusom tego świata, lecz zawsze wiernie trwali przy Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ŚPIEW: „Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny”.

LEKTOR: Dziękujemy Bogu za świętych i błogosławionych, którzy prowadzili święte życie i pełnili swoją służbę w trudnym okresie zaborów, a także tych, którzy głosili Ewangelię w okresie międzywojennym, w czasie II wojny światowej i aż do naszych dni. Dziękujemy im za heroiczną miłość Boga i bliźniego oraz prosimy o wstawiennictwo w intencji całej Ojczyzny.

LEKTOR:

Święty Klemensie Dworzaku (+1820), *módl się za nami.*
Błogosławiony Edmundzie Bojanowski (+1871),
Błogosławiona Mario Ludwiko Merkert (+1872),
Błogosławiony Wincenty Lewoniuku z 12 towarzyszami (+1874),
Błogosławiony Augustynie Czartoryski (+1893),
Święty Zygmuncie Szczęsny Feliński (+1895),
Błogosławiona Angelo Truszkowska (+1899),
Błogosławiona Mario od Jezusa Dobrego Pasterza (+1902),
Błogosławiona Marto Wiecka (+1904),
Błogosławiona Małgorzato Szewczyk (+1905),
Święty Rafale Kalinowski (+1907)
Błogosławiona Marcelino Darowska (+1911),
Błogosławiony Bronisławie Markiewiczu (+1912),
Błogosławiony Janie Beyzymie (+1912),
Błogosławiona Celino Borzęcka (+1913),
Błogosławiona Karolino Kózkówna (+1914),
Błogosławiona Klaro Ludwiko Szczęsna (+1916),
Błogosławiony Honoracie Koźmiński (+1916),
Święty Bracie Albercie Chmielowski (+1916),
Święty Zygmuncie Gorazdowski (+1920),
Błogosławiona Anielo Salawo (+1922),
Błogosławiona Mario Tereso Ledóchowska (+1922),
Święty Józefie Bilczewski (+1923),
Święty Józefie Sebastianie Pelczarze (+1924),
Błogosławiona Kolumbo Gabriel (+1924),
Błogosławiony Jerzy Matulewicz (+1927),
Błogosławiony Ignacy Kłopotowski (+1931),
Błogosławiona Mario Karłowska (+1935),
Święta Faustyno Kowalska (+1938),

Święty Urszulo Ledóchowska (+1939),
Błogosławiona Bernardyno Jabłońska (+1940),
Święty Maksymilianie Mario Kolbe (+1941),
Błogosławiona Sancjo Szymkowiak (+1942),
Błogosławiona Mario Stella i jej 10 towarzyszek (+1943),
Błogosławiony Michale Kozalu (+1943),
Błogosławiony Stefanie Wincenty Frelichowski (+1945),
Błogosławiona Bolesława Lament (+1946),
Błogosławiony Janie Balicki (+1948),
Błogosławiony Władysławie Findyszu (+1964),
Błogosławiony Władysławie Bukowiński (+1974),
Błogosławiony Michale Sopoćko (+1975),
Błogosławiony Jerzy Popiełuszko (+1984),
Błogosławieni Michale Tomaszku i Zbigniewie Strzałkowski (+1991).
Święty Janie Pawle II (+2005)

PROWADZĄCY: Bądź uwielbiony, miłosierny Boże, który sprawiasz, że tam, gdzie wzmógł się grzech, jeszcze obficie rozlała się łaska, gdzie ciemność ogarnia umysły ludzi, tam posyłasz ludzi jaśniejących szczególnym blaskiem prawdy, gdzie zwycięża nienawiść, tam miłość okazuje się jeszcze potężniejsza. Spraw, abyśmy umocnieni świadectwem życia i wstawiennictwem naszych świętych patronów, nie lękali się tego świata, lecz odważnie nieśli mu Ewangelię o Twoim Synu, Jezusie Chrystusie, który z Tobą żyje i króluje, w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

ŚPIEW: „Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny”.

WPROWADZENIE DO MODLITWY RÓŻAŃCOWEJ

O godz. 14.00 rozpoczyna się modlitwa różańcowa, prowadzona przez animatorów – wolontariuszy.

(**ŚPIEW:** „Z dawna Polski Tyś Królową” lub inny).

PROWADZĄCY: Umocnieni udziałem w Eucharystii i adoracją Najświętszego Sakramentu, zjednoczeni z naszymi braćmi i siostrami, otaczając modlitwą naszą Ojczyznę od północy i południa, od wschodu i zachodu, w dzień poświęcony czci Matki Bożej Różańcowej, w pierwszą sobotę października, pełni wdzięczności za wielkie dary, jakie otrzymaliśmy

przez Jej wstawiennictwo, zawierając Jej siebie samych, nasze rodziny i parafie, nasze wioski i miasta, naszą Ojczyznę i cały świat, rozpoczniemy święty różaniec. Rozpocznijmy wyznaniem wiary w Boga, który jest naszym Ojcem, w Jezusa Chrystusa, który jest naszym Zbawicielem, w Ducha Świętego, który jest naszym Uświęcicielem.

PROWADZĄCY: Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego.

PROWADZĄCY: Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo (3x), Chwała Ojcu.

CZĘŚĆ PIERWSZA

TAJEMNICE RADOSNE

PROWADZĄCY: Rozważając radosne tajemnice różańca, uwielbiamy Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, który dla nas stał się człowiekiem. Począł się z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny, zamieszkał w ludzkiej rodzinie, był podobny do nas we wszystkim, oprócz grzechu. Prośmy Go, naszego Pana i Zbawiciela, przez wstawiennictwo Maryi, Jego Najświętszej Matki, o błogosławieństwo dla wszystkich rodzin. Polecajmy Jego miłości małżonków, rodziców i dzieci. Niech Jego obecność w życiu rodzinnym, będzie umocnieniem w słabościach, światłem w ciemności, nadzieją w zwątpieniu, jednością w podziałach.

Tajemnica 1

Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

LEKTOR: Bądź pozdrowiona, pełna łaski! Bądź pozdrowiona Dziewico i Matko! Bądź pozdrowiona Niepokalana Maryjo! Pan jest z Tobą! Wybrał Ciebie jako święte naczynie godne nosić Najwyższego. Stałaś się bramą Boga do nas i naszą bramą do nieba. Radujesz się miłością męża, św. Józefa i darem macierzyństwa z Ducha Świętego. Uproś u Boga łaskę miłości dla wszystkich małżonków. Wspieraj ich w codziennym życiu, aby pozostali sobie wierni i dobrze wychowali dzieci.

Tajemnica 2

Nawiedzenie św. Elżbiety

LEKTOR: Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona! Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana! Matko Kościoła i Królowo Aposto-

łów! Idziesz do Elżbiety i niesiesz Chrystusa. Jesteś prowadzona przez Ducha Świętego. Bądź z nami, gdy idziemy do świata odrzucającego prawdę o małżeństwie jako związku mężczyzny i kobiety. Bądź z nami, gdy chcemy wspierać rodziny dotknięte alkoholizmem, rozłąką i podziałami.

Tajemnica 3

Narodzenie Pana Jezusa

LEKTOR: Witaj, Matko Baranka i Pasterza! Witaj, która nam rodzisz Dawcę życia! Witaj, radości ludzkich pokoleń! Dzięki Tobie Stwórca stał się stworzeniem i wyniósł człowieka do godności dziecka Bożego. Nad Betlejem aniołowie śpiewali: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”. Przez Twoje wstawiennictwo prosimy, aby w każdej rodzinie Bóg był uwielbiony, a rodzice i dzieci cieszyli się błogosławieństwem pokoju.

Tajemnica 4

Ofiarowanie Pana Jezusa

LEKTOR: O Maryjo, Niepokalanie poczęta! Różo anielskiej czystości! Oddana Bogu bez reszty. Idziesz ze św. Józefem do świątyni, by przedstawić Panu Tego, którego porodziłaś. Prowadź wszystkich małżonków do domu Boga i ucz ich zawierzać ich dzieci najlepszemu Ojcu. Niech niedziela będzie dla każdej rodziny dniem świętym, czasem poświęconym Panu. Prosimy o to przez wstawiennictwo Twego wiernego sługi, św. Jana Pawła II, który z miłością powtarzał słowa: „Jestem cały Twój”.

Tajemnica 5

Znalezienie Pana Jezusa

LEKTOR: O Pani nasza! Orędowniczko nasza! Pośredniczko nasza! Pocięszycielko nasza! Wraz ze św. Józefem doznałaś pociechy, gdy po trzech dniach poszukiwań odnalazłaś Jezusa w świątyni. On wrócił z wami do domu i był wam poddany. Maryjo, zawierzamy Ci dziś wszystkie dzieci. Wyproś dla nich u Boga piękne i szczęśliwe dzieciństwo. Niech wzrastają otoczone miłością, chronione przed złem i czyniące świat lepszym.

(**ŚPIEW:** „Jezu, ufam Tobie” lub inny).

CZEŚĆ DRUGA

TAJEMNICE ŚWIATŁA

PROWADZĄCY: Po trzydziestu latach pobytu w Nazarecie, Jezus opuszcza dom rodzinny i idzie nad Jordan, gdzie rozpoczyna drugi etap realizacji swojej zbawczej misji. Głosi Ewangelię i uzdrawia ludzkie słabości. Wskazuje drogi życia i wzywa do pójścia za Nim. Rozważając tajemnice światła prosimy z wiarą Jezusa, przez wstawiennictwo Maryi, o dar pokoju. To ważna intencja naszego zgromadzenia modlitewnego. Jesteśmy spragnieni pokoju i zgody, wzajemnego szacunku i współpracy. Prosimy za tymi, którzy powodują konflikty i rozniecają wojny, aby się nawrócili. Prosimy za tymi, którzy angażują wszystkie swoje siły na rzecz pokoju, aby nie osłabli w swoich działaniach. Modlimy się również w intencji tych, którzy cierpią na skutek sporów i walk, aby nie tracili nadziei.

(Prowadzący może dodać: Odmawiając tę część różańca podajmy sobie dłonie. Zjednoczeni prosimy o zgodę i pokój. Wskazane jest, aby na ten czas schować różańce. Trzymają je tylko ci, którzy prowadzą modlitwę).

Tajemnica 1 – Chrzczenie Pana Jezusa w Jordanie

LEKTOR: Panie Jezu, Ty będąc Bogiem uniżyłeś samego siebie stawszysię do nas podobnym. Ty nie znając grzechu, zanurzyłeś się w wodach oczyszczenia, aby uczynić siebie zapłatą za nasz grzech, również ten, który w sposób bezpośredni uderza w życie innych osób. Daj nam, już tu na ziemi doświadczać Królestwa Pokoju. Prosimy o opamiętanie dla tych, którzy powodują konflikty i rozniecają wojny, prosimy o zatrzymanie narastającej fali terroryzmu i fanatyzmu religijnego.

Tajemnica 2

Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie

LEKTOR: Panie Jezu, na weselu w Kanie Galilejskiej po raz pierwszy objawiłeś swoją boską moc. Zgromadzeni wzdłuż granic kraju na wspólnej modlitwie różańcowej, wyznajemy dziś za świętym Piotrem: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”. Twoja Opatrzność dała nam życie i wszystko, czego potrzebujemy do jego rozwoju. Twoja opieka towarzyszyła i nadal towarzyszy wszystkim pokoleniom, językom, ludom

i narodom. Prosimy Cię, czuwaj nad nami, aby każdy człowiek mógł rodzić się, wzrastać, dojrzewać i odchodzić z tego świata w bezpieczeństwie i pokoju.

Tajemnica 3

Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

LEKTOR: Panie Jezu, Królestwo Twoje jest królestwem wszystkich wieków, Twoje panowanie trwa przez wszystkie pokolenia. Przez Ciebie wszystko się stało, a bez Ciebie nic by się nie stało, co się stało. Króluj nam Chryste! Króluj w naszej Ojczyźnie, króluj w każdym narodzie. Spraw prosimy, aby naszą Ojczyznę i świat cały objęło Tve Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju. Prosimy również za tymi, którzy cierpią na skutek sporów i walk, aby nie utracili nadziei.

Tajemnica 4

Przemienienie na Górze Tabor

LEKTOR: Panie Jezu, dzięki Tobie poznajemy jaką miłością obdarzył nas Ojciec. Zostaliśmy nazwani Jego dziećmi i rzeczywiście nimi jesteśmy. Prowadzeni przez Ducha Świętego upodabniamy się coraz bardziej do Ciebie, Jednorodzonego Syna Bożego. Prosimy z wiarą, abyśmy dzięki kontemplacji Twojego przemienionego Oblicza, uświęcali się jak Ty jesteś święty, aby cały świat poznał Ciebie, a przez to doświadczył pokoju i zgody, a ludzie stali się pełni wzajemnego szacunku i współpracy.

Tajemnica 5

Ustanowienie Eucharystii

LEKTOR: Panie Jezu, Ty przez usta Apostoła Narodów uczysz nas, że podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, tak też jest z Tobą i z nami. Zostaliśmy ochrzczeni i napojeni jednym Duchem, by stanowić jedno Ciało. Nasza jedność ma swój korzeń w Eucharystii – bierzemy z tego samego Chleba. Wspólnota Ciała i Krwi Twojej to także współodczuwanie, bliskość w stosunku do drugiego człowieka. Prosimy pomóż nam o tym pamiętać, kiedy karmimy się Chlebem Życia. W tej

tajemnicy prosimy za osobami, które angażują swoje siły na rzecz pokoju i jedności na świecie, aby nie osłabli w swoich działaniach.

(**ŚPIEW:** „Jezu, ufam Tobie” lub inny).

CZĘŚĆ TRZECIA

TAJEMNICE BOLESNE

PROWADZĄCY: Wraz z Maryją udajemy się na Golgotę, aby być przy Jezusie, który dla naszego zbawienia podejmuje krzyżową mękę. Od Niej, naszej niebieskiej Matki, uczymy się trwać do końca przy naszym Panu i Zbawicielu. Odmawiając bolesne tajemnice różańca polecamy miłosierdziu Bożemu grzeszników, aby moc miłości Chrystusa, objawiona w Krzyżu, przemieniła ich serca. Modlimy się także za wszystkich dotkniętych cierpieniem, za chorych, bezdomnych, bezrobotnych, samotnych, smutnych, skrzywdzonych, zagubionych, uchodźców i wszystkich potrzebujących. Niech z Boskiego Serca Jezusa, przebitego włócznią żołnierza, spłynie na nich pociecha i umocnienie. Niech Bóg pomnaża w nas wszystkich chęć niesienia im pomocy.

(Prowadzący może dodać: W czasie odmawiania bolesnej części różańca można uklęknąć lub wznieść w górę ręce, przynajmniej w czasie jednej dziesiątki różańca).

Tajemnica 1

Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

LEKTOR: Chryste nasz Królu, gdy przyjąłeś naszą cielesność, nie ominęło Cię to, co w niej bolesne. Opuszczony przez ludzi trwasz na rozmowie z Ojcem, duchowo towarzyszy Ci Matka. Prosimy, naucz nas przeżywać wszystkie trudności w jedności z Tobą. W tej tajemnicy Twojemu miłosierdziu szczególnie polecamy chorych, niepełnosprawnych oraz osoby starsze, prosząc o umocnienie w cierpieniu dla nich i ich opiekunów.

Krwi Chrystusa, przy konaniu w Ogrójcu spływająca na ziemię, wybaw nas!

Tajemnica 2

Biczowanie Pana Jezusa

LEKTOR: Chryste nasz Królu, spadła na Ciebie chłosta zbawienna dla nas, a w Twoich ranach jest nasze uzdrowienie. Milczysz, gdy jesteś tak okrutnie torturowany. Twoja godność nas zdumiewa, nie krzyczysz, nie przeklinasz, nie płaczesz, znosisz niesprawiedliwość z pełnym miłości przebaczeniem. Prosimy, naucz nas czynić podobnie, kiedy jesteśmy oskarżani, a nasze cierpienie zdaje się nie mieć granic, naucz nas z serca przebaczać.

Krwi Chrystusa, tryskająca przy biczowaniu, wybaw nas!

Tajemnica 3

Cierniem ukoronowanie

LEKTOR: Chryste nasz Królu, z Sercem otwartym na każdego, z Sercem zranionym, wyśmianym, poniżonym. Okryty płaszczem szkarłatnym, z trzcina w rękę, cierniową koroną na głowie, splątany sznurem na szyi. Królu ubogi dla ubogich, przypominający włóczęgę, żebraka, wygnańca, naucz nas prawdziwej i skutecznej miłości Boga i bliźniego. Naucz nas pomagać najbardziej potrzebującym: bezdomnym, uchodźcom, uzależnionym, bezrobotnym.

Krwi Chrystusa, brocząca spod cierniowej korony, wybaw nas!

Tajemnica 4

Dźwiganie krzyża

LEKTOR: Chryste nasz Królu, biorąc krzyż obarczyłeś się naszymi winami, przyjąłeś na swoje barki nasze trudy i słabości. W imię miłości bratniej zawieramy Tobie wszystkie narody świata, a zwłaszcza te, które cierpią z powodu bratobójczych walk, głodu i niesprawiedliwości. Polecamy Ci grzeszników, aby moc Twojej miłości przemieniła ich serca.

Krwi Chrystusa, przelana na krzyżu, wybaw nas!

Tajemnica 5

Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

LEKTOR: Chryste nasz Królu, w Twojej śmierci jest nasze życie. Jak przez grzech jednego Adama wszyscy mamy w nim uczestnictwo, tak przez

łaskę zbawienia współkrólować będziemy z Tobą. Otrzymałeś imię ponad wszelkie imię. I my dziś wyznajemy że jesteś naszym Panem – ku chwale Boga Ojca. Daj nam siłę, mimo przeciwności, być Ci wiernymi. Prosimy obdarz zmarłych z naszych rodzin, naszych dobrodziejów, przyjaciół oraz osoby zasłużone dla naszej Ojczyzny nagrodą wiecznej chwały.

Krwi Chrystusa, zapłato naszego zbawienia, wybaw nas!

(**ŚPIEW:** „Jezu, ufam Tobie” lub inny)

CZĘŚĆ CZWARTA

TAJEMNICE CHWALEBNE

PROWADZĄCY: Rozpoczynamy czwartą, chwalebna część różańca świętego. Wpatrujemy się w Chrystusa, który powstaje z martwych, wstępuje do nieba, zsyła od Ojca Ducha Świętego, zabiera swoją Matkę, Maryję do nieba i czyni Ją królową nieba i ziemi. Modlimy się o to, abyśmy wszyscy kroczyli tą drogą, którą szedł Jezus i doszli do domu Ojca, gdzie czeka na nas pełnia szczęścia i pokoju. Wielką pomocą w nieustannym rozważaniu słów i czynów Jezusa jest różaniec. Maryja chce, abyśmy Ją czcili również w tytule „Matka Boża Różańcowa”. Ona uczy nas, jak rozważać w sercu tajemnice radosne i światła, bolesne i chwalebne. Dlatego w tej ostatniej części naszej różańcowej modlitwy prosimy gorąco o łaskę umiłowania tej formy medytacji i modlitwy dla wszystkich wierzących, dla dorosłych, młodzieży i dzieci. Niech Bóg w swoim miłosierdziu rozleje hojnie ten dar w naszym narodzie. Modlitwa na różańcu jest wielką pomocą w wypełnieniu zobowiązania, jakie podjęli w akcie przyjęcia Chrystusa jako Pana i Króla i w akcie pełnego ufności zawierzenia się Niepokalanemu Sercu Matki Najświętszej. Przez modlitwę różańcową wypraszamy ratunek dla świata.

(Prowadzący może dodać: Chwalebna cząstkę różańca będziemy śpiewać).

Tajemnica 1

Zmartwychwstanie Pana Jezusa

LEKTOR: Maryjo, Matko Boża Różańcowa, z Tobą rozważamy w sercu tajemnicę zmartwychwstania naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Z Tobą rozważamy Jego słowa i czyny, Jego dzieło odkupienia i Jego zwycięstwo nad śmiercią. Dziś, w naszej modlitwie różańcowej, dzięku-

jemy Ci za dar modlitwy różańcowej, za prowadzenie nas do Jezusa i uczenie nas pełnego zaufania wobec Niego. Wzywałaś nas w Fatimie: „Odmawiajcie codziennie różaniec”. Chcemy Twoje polecenie wypełnić, dlatego prosimy o pomoc. Udziel łaski umiłowania modlitwy różańcowej dorosłym, młodzieży i dzieciom. Naucz nas wszystkich takiego rozważania tajemnic Jezusa, jakie Ty przeżywałaś w swoim Niepokalanym Sercu.

Tajemnica 2

Wniebowstąpienie Pana Jezusa

LEKTOR: Święta Boża Rodzicielko, Twój Syn wstąpił do nieba i zasiadł po prawicy Ojca jako Pan całego wszechświata. Ty swoją modlitwą i swoim Sercem podążyłaś za Nim. On był z Tobą, a Ty byłaś z Nim. Prosimy Cię, nie dopuść, abyśmy kiedykolwiek w wirze codziennych spraw zapomnieli o Nim, o Jego Ewangelii i o dziedzictwie, które On przygotował dla nas w niebie. Pomóż nam trzymać w rękę różaniec. Gromadź nas na tej niezwykłej modlitwie w naszych kościołach i rodzinach. Pozwól nieustannie doświadczać niezwykłej skuteczności modlitwy różańcowej w życiu osobistym, rodzinnym i narodowym.

Tajemnica 3

Zesłanie Ducha Świętego

LEKTOR: Maryjo, napełniona Duchem Świętym i zawsze posłuszna Jego natchnieniom. Chcemy Cię coraz gorliwiej czcić imieniem, którym sama pragniesz być nazywana: „Matka Boża Różańcowa”. Twoim „różańcem”, według słów św. Jana Pawła II, było nieustanne rozważanie w sercu życia i słów Jezusa. Ucz nas takiego przeżywania różańca. Broń przez powierzchnym tylko odmawianiem modlitwy. Niech każda chwila modlitwy różańcowej owocuje wylaniem Ducha Świętego. Niech On zstępuje i odnawia oblicze ziemi, tej ziemi.

Tajemnica 4

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

LEKTOR: Niewiasto obleczona w słońce – w takim znaku na niebie ujrzał Cię umiłowany apostoł Baranka, zaś zachwycone dzieci z Fatimy wołały: „Mamy Matkę! Bardzo piękną Panią”. Papież Franciszek komentując

to objawienie stwierdza: „Dziewica Matka nie przyszła tutaj, abyśmy Ją widzieli (...) jednak, przeczuwając i przestrzegając nas przed groźbą piekła, do którego prowadzi życie bez Boga, bezczeszczące Boga w Jego stworzeniach, przyszła, aby nam przypomnieć o Bożym Świecie, które w nas mieszka i nas okrywa”. Nasza piękna Matko, prosimy ucz kolejne pokolenia ludzi młodych modlitwy, która szczerzej okryje świat tym Bożym światłem.

Tajemnica 5

Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny

LEKTOR: Królowo nieba i ziemi, Tobie Bóg powierzył władzę nad rozdaniem wszelkich skarbów nieba. Jako najlepsza Matka nieustannie troszczysz się o nas. Oto mija już sto lat od Twojego objawienia się trojgu dzieciom w Fatimie, gdzie prosiłaś o modlitwę, pokutę za grzeszników oraz nawrócenie. Prosiłaś także, zgodnie z wolą Syna, o ustanowienie nabożeństwa pierwszych sobót miesiąca ku czci Twego Niepokalanego Serca, dla ratowania świata. Z Opatrzności Bożej dziś przypada również pierwsza sobota. Przyjmij więc nasze akty dziecięcej miłości, w których pragniemy Ci wynagrodzić za niewdzięczność i bluźnierstwa, jakich doznajesz od ludzi. Zawieramy się Twemu Niepokalanemu Sercu i z Tobą idziemy do Jezusa, Syna Bożego i Zbawiciela ludzi. Jego uznajemy za naszego Króla i Pana. Jemu pragniemy służyć każdego dnia i we wszystkich sprawach życia.

(**ŚPIEW:** „Jezu, ufam Tobie” lub inny)

ROZESŁANIE

PROWADZĄCY: Dziękujemy Ci, miłosierny Ojcze, za dar dzisiejszego spotkania modlitwonego. Odpowiadając na wezwanie Maryi, wzięliśmy do ręki różaniec. Ta modlitwa połączyła wszystkich. Jedni modlili się na granicach naszego kraju, inni w swoich kościołach parafialnych, niektórzy w swoich domach. Nasza Ojczyzna stała się wielkim Wieczernikiem Modlitwy. Prosiłiśmy, aby zstąpił Duch Twój i odnowił oblicze ziemi. W mocy tego Ducha posyłasz nas, abyśmy odważnie świadczyli o Chrystusie i nieśli ludziom Dobrą Nowinę.

Idziemy posłani przez Ciebie, napełnieni Twoim Duchem, zjednoczeni z Jezusem Chrystusem, naszym Panem i Zbawicielem. Idziemy otoczeni miłością Maryi, Matki Bożej Różańcowej. Ona w Fatimie zapewniła nas, że Jej Niepokalane Serce zatryumfuje. Ufni w Jej wstawiennictwo prosimy Ją, aby nas prowadziła do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Jeżeli w modlącej się grupie jest kapłan, udziela on błogosławieństwa. Jeśli nie ma kapłana wszyscy, czyniąc znak krzyża, mówią:

Niech nas błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec, i Syn, i Duch Święty. Amen.”

ŚPIEW: „Jak szczęśliwa Polska cała” lub inny.

SPIS TREŚCI

Słowo wstępne	3
Program i główne intencje modlitwy	5
Modlitwa przy granicy Polski.....	7
Modlitwa w parafiach i rodzinach	7
Główne intencje modlitwy.....	7
Konferencja wprowadzająca	13
Modlitwa i rozważenie słowa Bożego.....	15
Cel i miejsce naszego zgromadzenia	16
Skuteczność modlitwy różańcowej.....	18
Ważne wydarzenia ostatnich miesięcy	21
Rocznica wyzwolenia naszej Ojczyzny.....	24
Msza Święta i Adoracja	27
Przygotowanie	29
Myśli do homilii	30
Modlitwa powszechna	32
Nabożeństwo eucharystyczne.....	33
Różaniec	37
Animator – wolontariusz	39
Modlitwa do Świętych i Błogosławionych Polaków.....	39
Wprowadzenie do modlitwy różańcowej	43
Część pierwsza Tajemnice radosne.....	44
Część druga Tajemnice światła.....	46
Część trzecia Tajemnice bolesne	48
Część czwarta Tajemnice chwalebne.....	50
Rozesłanie.....	52